

— Защо ли ще ходите на Шипка безъ нужда? Искате да ви убиятъ турцитѣ? се помъчи да ме разубѣди Чилиевъ. Впрочемъ, какво щете, прибави той, свободни сте.

На 11-и Ноемврий сутринта, слѣдъ като се напихъ съ чай, азъ заминахъ за Шипка. На първата, обаче, още верста, азъ започнахъ да се раскайвамъ. Причината на това ми раскайване бѣше ужасния пжтъ, по който трѣбваше да се върви и който пжтъ минаваше покрай с. Стоманеци. Отъ бивуака чакъ до Червенъ-Брѣгъ пжтя е стрѣменъ, а сега бѣше и съвършено облѣденѣлъ, тъй щото не бѣ мислимо да се ѣзди на конь, още повече, че подковитѣ на моя черкезъ се бѣха поистрили. До гдѣто се спустнахъ до ханчето — при Червенъ-Брѣгъ, черкеза два пжти падна. Азъ се утѣшавахъ съ мисльта, че отъ Червенъ-Брѣгъ на нагорѣ пжтя ще бѣде по-добрь, тъй като имаше по-голѣмо движение, но още при самитѣ поли на Червенъ-Брѣгъ видѣхъ, че се оказахъ излѣганъ въ надѣждата си. Тукъ пжтя не бѣше по-добрь отъ онзи, който бѣхъ прѣминалъ. Азъ прѣдвиждахъ, че не само на горѣ, но и на долу ще трѣбва да вървя пѣши, и при всичко това, продължихъ пжтя. Безъ да се распространявамъ ще кажа, че до гдѣто се качихъ горѣ на Шипка, азъ нѣколко пжти паднахъ. Коня ми бѣше потѣналъ въ пѣтъ, при всичко, че почти не го ѣздихъ.

Първата почивка направихъ при главния прѣвръзаченъ пунктъ. Той сега не се намиралъ при турското беклеме — караулка, гдѣто го оставихме при смѣняването ни отъ Шипка, а бѣше расположенъ не далеко отъ баракитѣ на генералъ Радецки, по-горѣ отъ Червенъ-Брѣгъ на една полянка. Причината за прѣмѣстванието на прѣвръзачния пунктъ бѣше тая, че на 14-и Августъ турската батарея отъ Лисата-Гора бѣше открила силенъ огнь по него, вслѣдствие на което още тогава прѣвръзачния пунктъ бѣше прѣмѣстенъ при Червенъ-Брѣгъ. Въ дѣсно отъ шосето и отъ турската караулка, на една възвишенность бѣ расположена една батарея, а по-горѣ отъ тая послѣдната се намиралъ друга — 4 орджия.

Тия батареи обстрѣлваха Лисата и Зелена гори. Тукъ при батареитѣ бѣха построени солидни за пѣхотата окопи. Между тия батареи има една плоска равнина, по която минава пжтя за Шипка, съвършено открита за неприятелскитѣ пушечни и орждейни гърмежи, за туй по тоя пжтъ денемъ не бѣше мислимо да се минава; по тая причина тукъ за пѣшеходци